

շումը հաւասարապէս լնդունեցան անկէ (Մաթ. Գ. 7): Փարիսեցիներուն հառ անոնք ալ երկինքէն նշան խնդրիցին 8իսուսէն (Մաթ. Ժ. 1): Բառ Փրկչը. թէ հարկ է խոյս տալ՝ ինչպէս Փարիսեցիներուն՝ նմանապէս Սաղուկեցիներու աղանդէն (Մաթ. Ժ. 6-12):

Յիսուսի կանքի վիրջին օրիրուն Սաղուկեցիք Տաճարին մէջ սաստիկ զայրացան Անոր գէմ: Ապացուցանելու համար՝ թէ չկայ մեռելոց յարութիւն, ներկայացուցին պարագան այն կնօջ, որ ըստ օրինի յաջորդաբար եօթը եղայրիներու հետ ամուսնացած էր, ու հարցուցին՝ թէ հանդերձեալ կեանքին մէջ անոնցմէ մէր մէկուն կինը պիտի ըլլար: Յարութիւնէն փերջ, պատասխանից Յիսուս, այցպիսի բան չի կրնար տեղի ունենալ, վասնի այն ատեն մարդիկ ամսուսնական կամ աշխարհային զործերով պիտի չըրադին բնաւ, այլ հրեշտակներու պէս պիտի ըլլան ու Աստուծոյ միայն պիտի ծառայեն: Փողովուրզ զարմացաւ այս պատասխանին վրայ, և Փարիսեցիները խիստ ուրախացան՝ տեսնելով որ Յիսուս կարկեցուց իրնց հակառակորդները (Մաթ. ԽԲ. 23-24, Մթկ. ԺԲ. 18-28):

Եթէ Սաղուկեցիք նուազ կը հետաքրքրուէին Յիսուսի զործերով քան Փարիսեցիները, պատճառն այն էր որ իրենց ազնաւակնի ու հարուստի զիրքը թոյլ չէր տար գաւառական գուեհի ամբոխին հետ շփում ունենալ: անոնք կը նախընտրէին Յրուսալէմէն զուրո չելլի ու վայելի հոն կեանքի դիւրութիւններ: Երուսալէմի մէջ էր որ Փրկչի կալանառումէն վերջ զործի վրայ եղան Սաղուկեցիները, ու տարակոյս չկայ՝ թէ, իրեն բարեկամ Հոռմայիցոց, միւսներէն աւելի անոնց ըսպանալիքները մնե կիս ունեցան ու պարտաւորեցին Պիղատոսը մահուան վճռարձկել Յիսուսի դէմ:

Դ. ՍԱԴՈՒԿԵՑԻՈՆ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ՀԵՏ

Սաղուկեցիք իրեն տէր Տաճարին՝ կը զայրանան, տեսնելով որ Պետրոս եւ Յովհաննէս Յիսուսի յարութիւնը կը քառզէին հոն, ու կը բանտարկեն զանսնք:

Յաջորդ օրը Պետրոս Սինեղրիոնի ատեանին մէջ վիրատին կը վկայէ Յիսուսի յարութեան ու Սաղուկեցիք չեն կրնար զատապարտել զայն (Փորձք. Գ. 2, 10-23):

Թիչ յետոյ Սաղուկեցիք զարձեալ կը կալանաւորեն առաքեալները, բայց գիշերը կրեշտակի ձևամբ հրաչքով կ'աղջատին բանտէն ու կը զիմնն Տաճար ու կը քարոզն Յիսուսը համարձակի նորէն կը ձերբակալուն, ու երբ կը յիշեցնն Յիսուսը քարոզելու արգելքը՝ Պետրոս ի դիմաց իր ընկերներուն կը յայտարարէ՝ թէ և իրենք Սաստուծոյ հնազողութիւն պարտաւոր են աւելի՝ քան մարզոց ու ժողովի անդամները կ'ուզէն մահուան մատնել առաքեալները, բայց Գամադիէլի միջամտութեամբ կը գոհանան ձաղկէ միտյոն ու արձակել (Փորձք. Ե. 17, 34-40): Հուսկ ապա Սաղուկեցիք կը յիշուին Պօղոսի Տաճարին մէջ կալանաւորութիւնն ու Սինեղրիոնի տաեանը տարուելուն առթիւ, ուր անիկանարպիկութեամբ միմեանց դէմ կը հանէ իր զատաւորները, ներկայացնելով ինք զինքը իրեն փարիսեցի և յայտարարելով՝ թէ մեռելոց յարութեան հաւատալուն համար է որ կը դատուի: Ասոր վրայ հռոմայից արիբունը կը պարտաւորուի լուծել ժողովը՝ զատաւոլու համար Պօղոսը Սաղուկեցիներու զայրոյթէն (Փորձք. ԿԲ. 6-10):

Հրէց զարապետները իրենց զըրուանիներուն մէջ հապի այնուհետեւ պահեցն Սաղուկեցւոց յիշատակը, մինչեւ որ բոլորովին մոռացութեան մատնուեցան թէ իրենք են թէ անցեալին մէջ իրենց կատարած գերն ու զաւանած զարզապետութիւնը:

Հայացուց՝ Մ. Ե. Ն.

ԽՈՐՃՈՒՐԳ ՆԻ ԽԾՈՎՔ

Երկ իր ճամբորդ կը տառապիի, իր յաղախցի պիտի կարենավ հրանուիլ:

* * *

Բնուրեան և մարդկային բանականորեան դրյան մենաշնորհը չէ որ մանողը, միակը բոլոր կենաշեներուն մէջ, հասկնայ թէ ի՞նչ է կարգը՝ պաշշանութիւնը և յափը խօսելուն և գործերուն մէջ: